

ABONAMENTUL:
Pe un an... 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 „
Pe trei luni... 6 „
Pentru România și străinătate:
Pe un an... 40 lei.
Pe o jum. de an 20 „

TELEFON Nr. 226

GAZETA TRANSILVANIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Târgul Inului Nr. 30

INSERATELE
se primesc la administrație. Prețul după tariful și învoială.

Manuscrisele nu se în napoiesc.

Adevărații agitatori și tăciunari.

Atentatul din palatul episcopiei de Hajdudorog ne oferă un bogat material pentru judecarea mentalității gazetarelor șovinistiți, când e vorba ca ei să folosească prilejuri anumite spre a ațîța ura opiniei publice maghiare în contra Românilor. Dacă vom răsfoi ziarele maghiare pe timpul îndelungatelor tratative de pace inițiate de contele Tisza, vom găsi cu ușurință coloane întregi, în cari oameni fără suflet își varsă tot popoul de injurii și suspiciuni asupra capului unui biet popor, care n'a avut altă vină decât aceea, că un ministru-președinte al țării, fie din propria inițiativă fie din îndemnul altor factori, a ținut să se sfătuiască cu fruntașii români, pentru a găsi în fine modalitățile, ca să se pună odată capăt unei situațiuni insuportabile, atât în interesul poporului român și maghiar cât și în interesul bineînțeleș al statului, în care viețuiesc alături de sute de ani aceste două popoare avizate unul la altul.

Agitația provocată de acele tratative slăbise într-o măsură cu rostirea discursului recent al contelui Tisza, care părea că a convins și pe cei mai încarnați șovinistiți că prin „concesiunile“ puse în vedere Românilor de contele Tisza „patria totuși n-a fost încă tratată“, ba aveam chiar impresia, că șovinistiții noștri exaltați bat în retragere ca și când s'ar rușina și ei de puvoitul de calumnii, pe care l-au debeat la adresa poporului românesc.

Atentatul dela Dobrițin, pricinuit de o mașină infernală trimisă din Cernăuți, a făcut însă din nou pe incorrigibili gazetari maghiari să recadă în vechea lor mentalitate, iar ceea-ce suntea nevoiți să cetim de două zile în presa maghiară este de-a dreptul scârbos și îngrozitor. Fără a aștepta rezultatul cercetărilor, cari duc — după știrile cele mai noi — în două direcții: spre Iași și Kiev, presa șovinistă s'a aruncat cu o adevărată furie turanică asupra poporului românesc aprinzând tăciunele urei contra Românilor dintr'un colț până în celălalt al țării. Din „comitagi balcanici“, „asasini“,

„hoți“, „tăciunari“ etc. nu ne mai scot și e de mirat, că încă nu s'au aranjat în vreun colț al acestei țări nenorocite niște „progromuri“ în contra Românilor. Pentru desechilibrării și maniacii gazetelor maghiare, cu deosebire a celor opoziționale, ajunge faptul, că poporul românesc s'a luptat din răsputeri în contra încorporării nenorocite a comunelor românești în ominoasa episcopie de Hajdudorog și că un preot și câțiva țărani, cari au ținut să dea expresiune revoltei lor îndreptățite în contra noii episcopii, au fost deținuți săptămâni întregi, — ca acești scribi să vadă nu numai în România trecuți în contra voinței lor la episcopia de Hajdudorog ci în întreg neamul românesc dela vladică până la opincă o haită de asasini și dinamitarzi de cea mai ticăloasă specie.

Nu intrăm aici în aprecierea atentatului nici în căutarea atentatorilor, fie acești Români din Iași sau Ruși din Kiev — aceasta e datorința celor cari sunt chemați să urmărească și să descopere pe cei vinovați — datorința noastră este însă să stabilim modul infam cum să exploatează opinia publică maghiară în contra noastră și cum se comite, fără nici un pic de scrupul și rușine, cea mai scârbosă agitație și ură în contra poporului românesc. O dovedește aceasta și faptul, că însuși corifeii opoziției Appor și Andrassy, îngroziiți de cele scrise de ziarele lor, se grăbesc astăzi să de clar prin interviuri publicate în ziarul „Az Est“, că nu e admisibilă generalizarea faptei unui individ și că nu e nimic mai nedrept decât a folosi o atare faptă pentru atățarea urei în contra unor popoare întregi.

Acest adevăr, de care ar trebui să fie convins orice gazetar cinstit, fără a mai aștepta avizul cutărui șef al său, n'a împedecat însă pe „Budapești Hirlop“ să prezente în nrul său de ieri, cu toate că pusese atentatul în căra Rutenilor pe Români de sfășietori de femei nevinovate și de tăciunari ordinari și nici pe deputatul opozițional Lovász Márton să scrie în nrul de ieri al ziarului „Magyarország“, după ce denunță pe Tisza că vrea să abată atențiunea dela „Români săi iubiți“ și să pună atentatul în căra Ru-

tenilor, următoarele rânduri pline de ură:

»Atentatul mișelesc din Dobrițin ilustrează în mod îngrozitor crima politică nelertată, pe care a săvârșit o Stefan Tisza prin înțelegerea tratativelor de pace cu naționaliștii români. Căci iată, Ștefan Tisza a sacrificat de dragul Românilor marele principiu al unității statului național maghiar, le-a făcut concesiuni prețioase pe terenul bisericesc, școlar și administrativ, le-a dat fără nici un obligament de contra preț și contraservicii cadouri în defavorul națiunii maghiare: și la toate aceste acte de prevenire, bunăvoință și dăruire a fost răspunsul asasinatului mișelesc, rușinos și revoltător dela Dobrițin. Va scoate oare Ștefan Tisza învățăturile din această faptă strigătoare la cer și — ceea ce e mai important decât aceasta — va scoate oare învățăturile de lipsă națiunea maghiară?»

»Și care sunt aceste învățături?... „Bomba de ecrizat din Dobrițin nu spune alta decât că între ideea națională maghiară și naționalismul român nu există aplanare, împăcare. Aceste două idei trebuie să cadă și o spunem cu încredere și convingere neclintită, că cea care va cade nu va fi ideea națională maghiară...“

Ce să mai zicem apoi de surata lui Apáthy din Cluj „Ujság“, care aiurând de „comitagi balcanici cari au pătruns în inima Ungariei“ își varsă în astfel de fraze veninul și ura ei nesăbuită:

„Uciagați nu sunt numai acei, cari au ucis la Dobrițin, uciagașe este și aceea patma de rassă, care nu cunoaște granița în fațete ei mizerabile oneste și care sărbătorește și adoră ca pe eroi pe toți Horia și Cloșca, cari belesca pe Maghiarii de viu...“

Aceste voci de presă, cari pornesc deodată din Cluj și Budapesta, aruncând tăciunele unei uri cumplite în sânul opiniei publice maghiare atât de credule, cred că ajung pentru a ilustra aceasta campanie cu adevărat incendiară. Dar — ne întrebăm cu groază — ce s'ar fi întâmplat, dacă atentatorii din „Iași“ sau „Kiev“ ar fi avut inspirația să pună la poșta mașina lor infernală în Braşov, Blaj sau în Sătmăr??

Pressa maghiară ar fi serbat în cazul acesta adevărate orgii, s'ar fi încins bătăi și omoruri în ziua mare pe străzile orașelor liniștite, s'ar fi operat areștări cu duimul, s'ar fi pornit procese fără sfârșit și Dumnezeu mai știe ce...

Dar nu mai continuăm. Prin

șirele de mai sus am voit să stabilim încăodată adevărul, pe care l'am susținut deatâtea ori prin presa noastră și în fața curților cu jurați, că nu noi suntem cei cari proclamăm de principiu ura de rassă, că nu noi suntem „agitatorii mizerabili și fără suflet“ cari atentăm la siguranța și liniștea publică, că nu noi suntem dușmanii unei conviețuiri pacifice și liniștite cu Maghiarii, ci pe toți acești netrebniți și mizerabili trebuie căutați în șirele a-celora, cari ne improașcă de ani de zile cu noroiu și calomni prin coloanele foilor amintite. Și vedem cu adăncă durere că tocmai în zilele, când se apelează din nou și cu atâta insistență la „încrederea reciprocă“, prăpastia devine tot mai mare și mai grozavă și că nu se găsește încă nici un procuror, care să umple temnițele Seghedinului și ale Vațului cu adevărații agitatori și tăciunari.

Procesul Rutenilor. Marți s'au început pledoariile advocaților apărători în procesul Rutenilor.

Marți după amiază a vorbit avocatul Dr. Klein, apărătorul celor două acuzați principali: Kabalyuk și Paikani. El accentuează, că din legăturile lui Kabalyuk cu Gervovsky și Bobrinsky nu se poate stabili acuza de trădător de patrie. Kabalyuk n'are alt păcat decât că a săvârșit funcții religioase, având concesiile, iar la Paikani, această s'au cerut rugămintă. Tot acuzații au căutat să facă trecerea la ortodoxie, observând formele legale. Cere achitarea.

Eri a vorbit Dr. Somló, apărătorul lui Văcaru. Accentuează, că în Lipseș în rugăciuni să rugau oamenii pentru învingerea regelui nostru în caz de războiu. Apoi arată, că clientul său a respins acuza, că el ar fi avut ceva legături cu mișcarea rusofilă. Cere achitarea clientului.

Dr. Österreicher, apărătorul lui Stefan Kemény, constată, că singura cauză a mișcării a fost nemulțumirea cu preoții.

Alt apărător, venit din Budapesta, Dr. Rónai, s'a ocupat cu acuza din punct de vedere cultural și social. După părerea lui acuza n'are nici un temei. Dacă ar fi adevărat, că mișcarea schismatică a avut scopul se anexeze o parte a Ungariei la Rusia, aceasta ar constitui lesă tralestate și nu agitație

sau îndemnuri la răsccoală. Atunci ar trebui desbătută la Curtea cu jurați. Constată, că cercurile oficiale rusești nu consideră de serioasă mișcarea panslavă, în fine declară, că acest proces a fost provocat de mișcarea religioasă inventată de persecuțiile administrației. Iar fondul ei este mizeria culturală și economică a poporațiunii. Pledoariile continuă.

Pactul în camera magnaților. În ședința de azi a camerei magnaților, care probabil se va continua și mâine, se face o interpelație la guvern în chestia pactului cu Români. Și dacă vor fi cunoscuți făptuitorii dela Dobrițin, se va pune pe tapet și atentatul din Dobrițin.

Ambele chestii au atras atenția membrilor camerei magnaților.

Români din Ungaria.

Voci de presă

Ziarul „Conservatorul“, organul partidului conservator din România, vorbind într-un articol cu titlul de mai sus despre importanța politică a poporului românesc scrie între altele: Le este greu maghiarilor să vadă pe români înțărindu-se, dar în drumul dezvoltării unui popor cu vitor, toate piedicile nu pot decât să i mărească rezistența și i pună la probă puterile de viață. Și s'a putut de sigur convinge contele Tisza despre puterea de rezistență a poporului român, când a văzut exemplara solidaritate a conducătorilor, cari au tratat cu dăruire împărașca.

Primul ministru al Ungariei a crezut probabil să poată ademini pe câtiva fontași ai Românilor cu promisiuni fără garanții serioase de îmbunătățire a situației politice a poporului român. Dar tocmai în punctul acesta a găsit cea mai energică rezistență. Români cer egalitate cu Maghiarii așa cum li s'a recunoscut aceasta cu dreptate chiar de către faulții rii constituției maghiare la 1867.

Încercătorii în puterile lor Români au putut să răspundă, că nu pot primi o pace, care însemnează continuarea fărâdelegilor, că n'au ajuns la sfîșierea forțelor lor de luptă pentru recăștigarea drepturilor și că mai pot încă aștepta până ce timpul le va aduce isbânda deplină. Rămâne acum să intre stăpânirea maghiară în leg-

„Proba de foc“ a zilelor noastre.

Din prilejul duelului Hajdu-Babocsay.

Ordalile celor din trecut ne par azi ridicole. Involuntar te stăpânește un zămbet — dacă nu te zguduie un sentiment de revoltă — când citești sau îți amintești despre diferitele proceduri: „judicium ignis“, „judicium aquae“, „judicium crucis“ etc., prin cari vechii strămoși și înaintași ai veacului nostru de lumină căutau să constate și să dovedească vinovăția sau nevinovăția cuiva.

Înțelegem și aprobăm cu toții absurditatea acestor forme fără nici un rost, aplicate de cei vechi pentru constatarea unui adevăr, — dar să nu trecem, în același timp, cu vederea „proba de foc“ a zilelor noastre. Căci ceea ce era în trecut focul și apa — s'a prefăcut în zilele noastre în sabie și revolver.

Subtirez că cavalerii ai zilelor de azi, gata în tot momentul să-și afle câte-o pată în onoarea lor atât de plăpândă și de senzibilă, nu-și mai pot lua satisfacție decât pe teren — și tind, poate, că pe altă cale nu-și vor putea salva onoarea, de care se simte o criză atât de mare în zilele de azi. Și ca să-și ataci onoarea cuiva, astăzi nu e greu. Din contră, e greu să-și

înălți onoarea — dacă vorești să fi sincer și drept. Căci nu-ți lertat să-și spu, azi, schiopului schiop și nici orbului orb, întocmai așa precum „codul cavaleresc“ te silește să faci din nebun om cuminte și să-ți dai „onoarea evenimentului“ celui ce nici nu-și bate măcar capul cu noțiunea acestui cuvânt — dacă nu vreal să fi supus „probei de foc“ pe teren.

Și dacă cavalerul cel cu onoarea în vârful săbiei te provoacă, ești silit să iai sabia sau revolverul, să verși sânge sau să ucizi, căci în caz contrar severul „cod cavaleresc“ te declară de nemanierat, de bătăran.

A ucide așadar însemnează, în limbajul cavalerismului. a-ți apăra onoarea, a fi om de onoare; și tot după această formulă, e laș cel ce voinde să țină la demnitatea-i de om, nu se dăruie la sălbătăcia și lăcomia de sânge a fiarelor.

Câtă absurditate! Și când pun față în față „proba de foc“ a cavalerilor noștri cu cea a judecătorilor din vechime, ajung la concluzia, că cu tot drumul lung ce l-am făcut de atunci spre modernul veac al luminei, am rămas totuși în întunec mai greu decât acei înaintași ai noștri. Ne surprind și rădem de ordalile acelor, dar uităm sau nu vedem că noi suntem vrednici de compătămirea lor. Dai căci până când la cei vechi soartea acestor judicium-uri era privită ca o voință dămnezească, care are să înfereze pe

vinovat, avea totuși această formulă o bază oareși-care de a fi, — dar la noi, cavalerii zilelor noastre nu mai dau nici o importanță acelei voințe divine — în care dacă ai crede, azi ești condamnat să devii ridicol — ci toată noima duelului de azi se razimă pe pofta bestială de răzbanare, pe pofta de a vărsa sânge, de a ucide. Invins sau învingător, ucis sau ucigaș; faptul că ai eșit pe teren, adevărat și înfrânt sabia sau ai tras un glonte în pieptul unui om, îți consacră și-ți salvează onoarea.

Înțeleg și conced să-ți jertfești viața pentru un ideal vrednic de așa ceva. Dar nu-mi pot explica motivele atator și atator eșiri pe teren, pentru chestii mai mult decât ridicole. Căci e o curată neobișnuită și simț jicnă onoarea chiar și în cazul că cineva a putut rade de căteșul tău. Până aici ajung motivele, pentru cari azi — în numele cavalerismului — te poți aștepta la vizita secundanților; ba poate trec și mai departe.

Fire-ar dealtfel ori și cari aceste motive, nu pot înțelegi noima tranșării cu sabie sau foc. Nu, căci în chestii de onoare — dacă chiar ar fi vorba de așa ceva — nu e chemat să decidă verdictul săbiei sau revolverului. Ori cât de tare ar fi ascuțitul unei vorbe aruncate piezis, e greu să vateme onoarea adevăratului bărbat, care prin faptele și viața lui, a dovedit că-și ține la demnitatea de om. Dacă însă ai motiv ca să-ți ceri satisfacție — avem căi de

tranșat mai bune decât ascuțitul săbiei. Legea doar e chemată să garanteze drepturile și bunurile fiocăruia; și în tot cazul — cred, — că sentința judecătorilor cari au cercetat și au studiat chestia, e mai dătătoare de ton decât a oțelilor moarte. Pentru ce să te mai lași atunci la dispoziția răsfățului sorții?

Și că această „instituție“ modernă, zisă duel, nu e decât ceea ce am spus mai sus, o adevărate cu toată puterea recentul caz Babocsay-Hajdu, precum zilele acestea în Pesta. Cu toată împotriviția sa, Babocsay, care cu ori ce preț vola să tranșeze chestia pe cale pacinică, a fost tarât cu forța de mâna de fier a cavalerismului, pe teren. Bolnav și-a parăsit patul, — pentru ca să nu i-se zică lași — și cu un glonte de revolver a stins viața cumnatului său, care-l provocase. L-a ucis fără voie, dar forțat de „moderna instituție cavalerescă“, pentru că la urmă îngrozit de fapta comisă de mâna-ucigașă și înfiorat de cadavrul care se sbătea în ultimele-i svârcoliri pe teren, să se prăbușească și dânsul în nesimțire și să-și piardă chiar și mințea la gândul fioroasei crime l.

Îți stă mințea în loc. Provocatorul — cel ofenzat — ucis, iar ofenzatul înebunit de groaza spectacolului sinistru. Măntreb acum, fără să pot găsi răspunsul: Cum s'a tranșat chestia aceasta

de onoare? Pe partea căruia e verdictul pistolului? Cui i-a salvat onoarea: ucisului sau ucigașului? Sau la amândoi?

Dacă cavalerismul a voit ca arma să decidă, urmarea ar fi că: învingătorul, adevărat ucigașul e omul de onoare. Faptul că a ucis, i a salvat așa dară onoarea.

Așa ar fi logic, căci cel ce provoacă duelul pentru ca să-și salveze onoarea, a fost ucis de gura de foc, chemată să-și spună verdictul.

Nu pricepi băte — îmi vor zice ai noștri „cavaleri“ — n-ai idee ce va să zică duel; amândoi s'au purtat cavalereste, prin urmare amândoi și-au salvat onoarea.

Dar îi întreb pe acești cavaleri: Ce rost mai are atunci duelul, respective succesul sau nesuccesul în duel, când, sau invins sau învingător, ai rămas cu onoarea salvată?

Toată noima duelului ar fi atunci: să te bați, să tai, să omori, să lovești unde poți mai bine, căci succesul sau nesuccesul nu hotărăște.

Și asta se chiamă apoi cavalerism. Iar ca urmare: Dacă doi băieți de stradă se vor încăera la băte, își vor scoate ochii, se vor junghea, se vor omori — să-și lăsăm în bună pace să-și continue „opera cavalerescă! Sau dacă badea Stan cu tetea Bran își vor smulge

litate și atunci poporul român nu va mai avea de ce să se plângă.

Că va căștiga națiunea română însemnătatea politică ce i se cuvine în esul statului ungar, acest lucru nu mai poate fi contestat. Ungaria este un stat poliglot ca și Austria, și ideea preconcepută a maghiarilor, despre statul lor unitar național, nu este decât o dorință, de mult nutrită, dar ne-realizabilă.

Niciodată statul Român nu s'a amestecat în această luptă dintre Români și Maghiari, și nu este nevoie de acest amestec al României, căci poporul român din Ungaria este destul de conștient de drepturile sale, și are destulă putere, ca să lupte pentru căștigarea lor.

Maghiarii însă nu trebuie să-și închipuie niciodată, că România n-are și ea dreptul să se intereseze de soarta celor trei milioane jumătate de naționali ai săi de peste munți. Nu se interesează oare maghiarii din Ungaria de cele câte-va mii de Ciangăi din Moldova, cari niciodată n-au manifestat nemulțumire față de guvernul românesc?

Bomba dela Dobrița.

Pe urma atentatelor.

Cercetările din Cernăuți.

Imediat ce poliția din Cernăuți a primit înștiințarea despre atentat a pornit cercetările și a stabilit că la 19 Februarie au sosit în localitate străini cari a două zi au expediat pachetul în chestiune pe adresa episcopului Miklosy. Pare a fi exclus ca cineva din Cernăuți să fie amestecat în crimă, căci dacă atentatorii erau bucovineni ar fi scris cuvântul Hadikfalva exact. De altfel Rutenii și Românii numesc localitatea altfel, deci este de extremă importanță felul cum localitatea a fost scrisă și aceasta formează punctul de plecare.

Pe baza acestor constatări și pe baza fasilor funcționarilor poștali, cari au descris pe străinii cari au pus la poștă mandatul de bani și pachetul cu bomba infernală, poliția cernăuțeană s'a stabilit, că cei doi străini, unul venit din România, celălalt din Rusia, au descins la otelul „Imperial” iar a doua zi au plecat peste Icași în România. Despre descoperirile făcute poliția din Cernăuți a trimis poliției din Dobrița următoarea telegramă:

„Am descoperit ca autori ai atentatului pe doi indivizi, cari sosind în 19 l. c. în Cernăuți au petrecut noaptea în otelul „Imperial”. Aceștia sunt Silviu Mandatescu, artist în Iași și Teodor Avram comerciant tot în Iași, cari în 20 l. c. au pus la poștă cele 100 coroane și pachetul, iar seara au plecat peste Icași în România. Noaptea de 21 Febr. a petrecut-o pe graniță.”

Pe baza acestei telegrame, care a sosit ieri noaptea la Dobrița, poliția din Dobrița a telegrafat ieri dimineață poliției din Iași, că locuitorii țeseni Silviu Mandatescu și Teodor Avram sunt acuzați cu săvârșirea atentatului și în consecință poliția din Iași e rugată să aresteze pe acești indivizi și să-i predea autorităților ungare în timpul cel mai scurt.

Femele Bogarsky.

În același timp poliția din Dobrița a luat înținare măsură ca să fie arestată și femele Bogarsky, pentru a cărei vinovăție și complicitate ar fi multe indicii. Eri dimineață s'a expediat poliției de graniță din Galiția, Bucovina,

parii din gard și vor începe să și-i măsore pe oase — să-i admiram și să le zicem: bravi cavaleri! Căci dacă doi inși se înceraă la bătaie, natural că fiecare caută să-și susțină și să-și apere un drept, Intocmai ca cei ce, cu falșul săbiei, caută să-și răză pata de pe a lor onoare.

Nu poți admite duelul ca ceva cavaleresc, fără ca să-i zici cavalerism și procedeuul lui Stan și Bran. Iar dacă tranșarea chestiei lor, cu parul, o numești sălbătăcie, — cum ai putea numi altfel cavalerescă instituție modernă zisă: duel? Căci sau sunt amândouă, aceste proceduri, acte de sălbătăcie, sau — dacă nu voim să ignorăm codul cavaleresc — trebuie să le ridicăm la rangul de acte cavaleresti.

În cazul prim și unul și altul trebuie condamnat; iar dacă le c-nșiderăm ca acte de cavalerism; — urmarea ar fi: să deschidem porțile tuturor închisorilor și să dăm drumul puhoiului de întemnițați: bătuși și ucigași, osândiți și închiși pentru..... acte cavaleresti.

Matei Asan.

Austria și Ungaria telegrame pentru a aresta pe aceasta femele. S'a trimis imediat la aceleași adrese și fotografia femeii Bogarsky, care este de origine din Timișoara, dar de mulțiani trăiește în Rusia, având legături cu un bogătan rus. S'a stabilit despre aceasta femele, că Sămbătă după amiază, înainte de comiterea atentatului, a expediat o telegramă la Kiev, al cărei conținut poliția îl ține deocamdată în secret.

Conții Apponyi și Andrassy despre atentat.

Probabil, că sub impresia campaniei infame a presei maghiare în contra Românilor, corifeii opoziționali au lăsat să fie intervieuși. Contele Andrassy a spus între altele:

De ori unde ar fi purces acest atentat, trebuie să-l tratăm cu băgare de seamă și ar fi greșit deocamdată să tragem consecințe definitive politice. Nimic nu e mai nedrept decât să generalizăm o faptă ne bună sau fanatică și să trezim pe acest motiv ura față de rase întregi. Până când nu s'a a devertit fără îndoială complicitatea mai multora, până atunci nu se poate generaliza. Nici aceasta încă nu se știe, de ce naționalitate este atentatorul: ruten sau român? Dar oricare din acestia ar fi săvârșit crima, dacă a făcut-o din îndemn propriu, poate fi tras la răspundere numai ca individ și fapta sa nu e permis s-o folosim ca să trezim ura în contra unuia sau altele dintre aceste naționalități.

Contele Apponyi a declarat următoarele:

Atentatul trebuie să-l tratăm în momentele actuale cu cea mai mare obiectivitate. Este datorința poliției să descopere pe adevărații vinovați, iar consecințe politice se pot trage, după părerea mea, numai atunci, când starea faptică va fi stabilită în toate amănuntele ei.

Contele Tisza și atentatul.

Oficiul „Budapesti Tudositó” comunică următoarele:

„La clubul partidului guvernamental a fost discutat ieri atentatul din Dobrița în fața contelui Tisza și a mai multor miniștri. Membrii partidului sunt convinși că atentatul a fost săvârșit numai de cei cari urmăresc tulburarea relațiilor dintre români și unguri, iar cei ce trag concluzii greșite, se pun în serviciul acestei cauze acuzând de pe acum fără ca ancheta să fi dat vre-un rezultat pozitiv. Cazul trebuie privit cu sârgă rece câtă vreme nu se știe nimic și nu e just să se facă încredințări neîntemeiate.”

„A Nap” anunță ieri o persoană din anturajul primului ministru observând că bomba din Dobrița a introrrupt definitiv tratativele cu Românii, contele Tisza i-a răspuns:

— Nici vorba de așa ceva; atentate s-au comis și contra comisariului regal Skerletz, totuși pacea cu Croații s-a încheiat.

Declarațiile d-lui Filipescu.

D l Nicu Filipescu a făcut din nou unele declarații, cari privesc raporturile dintre România și Austro-Ungaria. Ele sunt în legătură cu declarațiile anterioare ale d-lui Filipescu.

Un corespondent al ziarului „Neue Fr. Presse” i-a făcut cunoscut d-lui Filipescu, că declarațiile energice ale d-nsului au produs o mare indignare la Unguri.

La aceasta d-l Filipescu a spus următoarele:

— Nici eu și nici altul dintre noi nu am avut intenția să ne amestecăm în chestiile interne ale unui stat străin. Raporturile de rase n leagă de Români din Ardeal și Bucovina. De la acești români, frați de-ai noștri, ne vin de ani de zile plângeri și noi să nu avem dreptul a spune, că le dorim succese la silințele lor îndreptate pentru ameliorarea situației lor? Aceasta nu constituie un amestec în afacerile Austro-Ungariei.

Corespondentul i-a reflectat, că după declarațiile făcute mulți cred că d-nsul nu e un prieten al Austro-Ungariei și că relațiile dintre România și monarhie nu corăspund dorinței d-nsului și a d lui P. P. Carp.

D l Filipescu a spus:

— Noi am fi mulțumit, dacă s'ar menține raporturile de până acum. Dar nu noi suntem de vină, dacă aceasta nu ar fi posibil în viitor. Dta, care trăiești în România, ai putut observa, că simpatia față de Austro-Ungaria s'a redus în toate părțile sociale. Toți sunt de credință, că monarhia nu ne-a apărut interesele cu energie suficientă, la conferința din S. Petersburg.

Dar contele Berchtold și Maiorescu au desmintit aceasta știre — a zis corespondentul.

— Știu, dar opinia publică nu crede. Celelalte două state ale triplicei au apărut cu toată energia cauza justă a României. Și să bacură la noi de simpatii. Și apoi să nu uităm de atitudinea monarhiei față de tratatul din București.

Dar și Rusia a cerut revizuirea tratatului.

— Da, dar Austro-Ungaria ne-ar fi putut cruța de protestul contra tratatului, date fiind raporturile noastre cu ea.

În fine dl Filipescu a declarat, că nu s'a încheiat nici o alianță între România, Grecia și Sărbia, dar e fapt, că între cele trei state s'a făcut o apropiere mai intimă.

Intru cât sunt redade corect aceste declarații, răspunderea o are corespondentul din România al lui „N. Fr. Presse”.

Din Franța.

Un nou partid. — Acordul franco-german în Asia-mică. — Reîntoarcerea lui Delcassé.

Ziarele franceze — în special cele clericale — vorbesc de alcătuirea unui partid catolic pus sub conducerea a doi episcopi, care se va prezenta în apropiatele alegeri. — Programul mărturisit al acestui partid va fi apărarea bisericeii și mai ales a învățământului clerical. Biserica catolică întregie în Franța un număr foarte mare de școli în care predomina spiritul monarhist. În ultimii ani Camera a votat diferite legi, micșorând libertatea învățământului religios și introducând un control serios în toate școlile patronate de biserică. Contra acestui control — pe care l-au numit atentat contra libertății învățământului — căpeteniile bisericeii vor să întreprindă o luptă riguroasă, strângând la un loc, toate forțele conservatoare.

Separăția bisericeii de stat a dat o mare libertate de acțiune preoților, de care vor să profite în interesul cauzei lor. Voesc să încerce dacă pot recăpăta ceva din influența pe care o aveau odinioară pe terenul politic.

În spațiile acestei noul organizații politice însă, se ascunde mâna monarhiștilor, cari voesc ca toate forțele de care ar putea dispune să fie organizate și pregătite pentru ziua pe care o așteaptă cu încredere și pentru care muncesc.

Alegerile apropiate sunt o nouă ocazie de manifestare a ideilor lor și pentru aceasta monarhiștii voesc cu noui forțe și prin forțe unite să expulze vizul lor himeric al reîntoarcerii trecutului apus pentru totdeauna.

În 1905 când eram în ajunul unui război dintre Franța și Germania, care n'a putut fi împiedecat decât prin protestele unanime contra războiului, ce s'au făcut în amândouă țările, oamenii de stat din Franța și Germania au căzut de acord a sta de vorbă și a tranșa în bună înțelegere conflictul pentru a cărui rezolvire trebuia să vorbească moartea prin glasul tunului. Se știe că războiul era să izbucnească din cauza cuceririi Marocului de către Franța, deși declarase Germaniei și marilor puteri că nu urmărește de cât privilegiul comercial.

Germania a cerut Franței o compensație în schimbul coloniei ce dobândea în nordul Africii și după multe și furtunoase ședințe comisia franco-germană și-a terminat lucrările prin cedarea de către Franța Germaniei, unei mari porțiuni din Congo african-francez. Astfel războiul era evitat prin punerea în aplicare a dezideratului dela conferința păcii din Haga: arbitrajul în caz de conflicte dintre națiuni.

Acest tratat de arbitraj între Franța și Germania a fost de bun augur. Evenimentele cari au urmat au dovedit-o și poate vor dovedi-o și în viitor.

Singura mare putere care fără să cheltulască nimic — cum a făcut Austria și Rusia, cari au cheltuit sute de milioane cu mobilizarea — a câștigat în adevăr din lichidarea balcanică a fost Germania. În afară de alte privilegii economice a dobândit dela Turcia aproape monopolul exclusiv al construcției liniei ferate a Bagdadului din Asia mică în urma Germaniei au căpătat și alte mari puteri concesiile de construire de căi ferate. — Concesiile franceze legau însă interesele conștilor germane și după multe tratative diplomatice grupurile financiare franceze și germane au trebuit să caute un mijloc de înțelegere sub controlul guvernelor respective. Acordul este aproape încheiat și la Berlin s'a și iscalit preliminarile. Astfel s'a tranșat iarăși în

pace un conflict care atingea cele mai delicate chestiuni economice.

Nu trebuie să disperăm de pacea europeană!

Fostul ministru Delcassé, care de un an de zile ocupa în mod provizoriu postul de ambasador al republicii la Petersburg, a prezentat țarului scrisorile de rechemare și a revenit în Franța pentru a candida din nou la apropiatele alegeri.

Acceptarea de a fi trimis ambasador în capitala Rusiei, i-a fost sollicitată de fostul prim-ministru Briand la începutul anului 1913, în niște împrejurări foarte puțin normale. Conferința dela Londra nu reușise să stabilească pacea între beligeranții balcanici. Germania se înarma de războiu. Un conflict sângeros între Austria și Rusia părea inevitabil. Franța avea nevoie să aibă la Petersburg un reprezentat cu o mare autoritate, care să facă mai intimă ca ori când colaborarea franco-rusă.

Reîntoarcerea lui Delcassé în Franța, poate să fie un semn, că pericolul unui război european este îndepărtat. Totuși el este acela care în 1905 era să dăzlanțue un asemenea războiu.

Théophile Delcassé după o activitate de jurnalist și om politic de câțiva ani, timp în care se arăta un adânc cunoscător al chestiunilor diplomatice, coloniale și marine, ajunge în 1894 ministru al coloniilor, iar în 1898 sub ministrul Brisson devine ministru al afacerilor străine. Acest portofoliu îl deține până în 1905 sub toate ministerele cari au urmat. Aceasta nu e lucru de puțină importanță, având în vedere, că în Franța dela 1870 — de când s'a proclamat republica — și până azi s'au schimbat 56 de ministere.

Ajuns în 1898 ministru de externe debutează ca pacifist, evitând un război cu Anglia ce părea inevitabil, din cauză că trupele franceze ce operau în Africa, încălecase teritoriul cucerit de armatele Marelui Britanii. Acest pacifism de altfel a fost determinat de nepregătirea armatei franceze din acel moment.

După apănarea acestui incident el nu are alt gând decât izolarea Germaniei. Într-o vreme când pacea Europeană atârna numai de apropierea franco-germană, Delcassé îndepărta Franța dela ori-ce înțelegere cu vecina dela Est. Realizează alianța cu Anglia se asigură de amicitia Italiei și Spaniei îndreptându-se amenințator contra Germaniei. Marea presă aclama programul și activitatea ministrului afacerilor străine Ora revanșei părea apropiată. Dela războiul franco-german din 1870, nici un alt ministru nu pregătise un război contra Germaniei, și nici unul nu se arătase în mod fățiș partizan al revanșei.

Oricât de izolată era Germania nu răzase fără răspuns la amenințările Franței. Se înarmă în grabă, și nu aștepta decât clipa ca să se desălușe ca un uragan asupra Franței.

Planurile lui Delcassé eșuară însă. Voise ca Franța să fie puternică în fața unei Germanii izolate și soarta schimbă rolurile. Rusia începu războiul cu Japonia care i-a adus un dezastru total și pe mare și pe uscat, iar însăși Franța se încurcă din ce în ce mai mult în campania din Maroc.

Acum Germania devenea ea amenințătoare, cerând mereu explicații Franței asupra intențiilor sale în nordul Africii deoarece prin actul dela Algeiras promise marilor puteri să respecte suveranitatea Marocului, ceoaze ignorase cu desăvârșire.

Franța declarase că voeste a restabili ordinea în Maroc și a introduce civilizația Europeană, căpătând numai drepturi comerciale, iar în realitate cucerirea tot pământul vechiului imperiu marocan. Neliniștea în întreaga Europă devenea din ce în ce mai mare.

Inspăimântătoarea catastrofă a unui război franco-german ce ar fi adus războiul european, a întâmpinat o formidabilă protestare din partea popoului, atât în Germania cât și în Franța. Partidul radical din Franța și grupările democratice din Germania au văzut ce dezastru se apropie. Întregul minister s'a desolidarizat de opera nefastă ce pregătea Delcassé, și camera i-a dat un vot de blam silindu-l să demisioneze.

Acesta este bărbatul politic francez, care reintră în viața publică. Politica sa răboinică de acum 10 ani, i-a adus cea mai desăvârșită înfrângere. De atunci Franța a tranșat definitiv cu Germania neînțelegerile cauzate de cucerirea Marocului, prin cedarea unui teritoriu din coloniile africane. Deosemena incidentele simptomatice din Saverna au fost o dovadă că mentalitatea Germaniei evoluază spre un regim de pace și de înțelegere cu Franța. Care va fi atitudinea sa față de problemele grele ce se află la ordinea zilei și mai ales față de înarmarea continuă a Europei cauzată de ultimul război.

Se spune că viitorul îi rezervă

un prim loc. Găsește însă o Franță și un popor mai hotărât pentru pace ca oricând.

Paris 18 Februarie.

Al. Negrea.

Bancă în Șinca nouă!

Băncile noastre își publică bilanțurile pe trecute și sub titlu de binefaceri, pun în vedere, și așa numitul fond cultural și fond de binefaceri — jertfe pe terenul cultural național.

Astfel avem înaintea noastră convocarea adunării a II-a generale a Cassei de păstrare societate pe acții în Ujsinka (Șinca nouă), cu un capital social de 30,000 și dela „Furnica” din Făgăraș cu un împrumut de 15,910 coroane arătând un beneficiu net de 3245 coroane.

Și să vedeți d voastră, cât de neapărată trebuință era aceasta nouă Cassă de păstrare și bancă proprie în Șinca nouă, și altele în Perșani, Grid, Părau etc. va fi bine să arătăm starea economică între trecut și prezent. Comuna Șinca nouă este înființată la 1767, sat sărac, tipic de munte, cu locuitori fugari din „Șinca” ce nu au vroit să ia arme și să se facă grăniceri și uniți, ci mutați în codrii mari au rămas tot iobagi până la 1848, însă făcând numai a săvârșimăni clacă pe an — una primăvara, alta vara, alta toamna și una iarna.

Ei aveau puțin pământ propriu de arătură, dar trăiau exclusiv din negoțul cu lemne de foc, dar destul de greu și acela.

Întâiu trebuia să facă stânenii de lemne, blane de fag și să le aducă acasă să le țină o jumătate de an, ca să se usuce, apoi să le ducă la târg la Făgăraș cale de 3 poște: le încercau Miercuri, plecau Joi dimineața de acasă, ca să ajungă Joi noaptea, ori Vineri dimineața la Făgăraș în târg, trecând de câte 5—6 ori cu carul ori cu sania cu lemne prin gârle umflate, ori prin sloii de gheață.

Lemnele le vindea Vineri pe la amiază, și-și cumpărau bucatele pentru casă și Sămbătă seara erau sosiți acasă. — În fiecare săptămână porniau câte 30—40 de cară din sat, vara și iarna cu lemne la târg și puneau câte 1/4—1/2 de stințon și prindea pe ele cam 6—8 cor. de bani, adică omului cu mănecarea lui și-a vitelor sale i-se venia cam 2 cor. pe zi pentru transport; făcutul și adusul lemnelor din pădure nu se socotea, taxă de pădure nu era. Pădurea era așa zicând la ușile oamenilor, scoborâtul ușor cu săniile ori trîș pe zăpadă și cu carlele nefecerate ale lor la care nu se găsea un cui de fier cel puțin — dar așa au trăit 150 ani, ca și părinții lor — datorii însă nu aveau.

Locuitorii din satul vecin Vlădeni o duceau și mai greu, erau cu toții chirigii, plecau cu carele cu boi după petri de moară dela Ciceu din nordul Transilvaniei fără bani și fără nutreț pentru vite la drum. Câte unul mai norocos ducea incolo petrii sculptate, trepte, cruci, monumente de piatră din minele dela Perșani, și alte obiecte până la Sibiu, Mediaș, Alba-Iulia și se înapoiuau cu petrii de moară. Un atare drum și cărașio ținea câte 6 săptămâni, traversând Transilvania dela vest la est cu carul cu boi. Prin satul lor era însă o circulație mare și trafic cu tot felul de mărfuri aduse de cărașii Bărsani dela Viena, Pesta, Brîn, Arad etc. pe chivanele lor trase de câte 6—7 cai — de Ungurii dela Seghedin și ovreii din Galiția pe carele lor de povară cu câte 2 cai greoi dela diligențele și căroaiele cele mari ale poștei împărătești, apoi civagenurile particulare. Încă niciodată, — fie toamnă, fie primăvară când se desfundau drumurile nu a văzut cineva drumul cu totului desfundat, stricat ori cu vâgașe și urme adânci de cară, așa de bună piatră sfărâmată aveau. Numai pe dealul cel înalt la Vrful, drumul era mai greu și cu mare înconjur.

Azi s'a făcut pe Valea Brădetului și pe Valea Șincai în jurul satului câmp de plugărie. Dar în schimb drumul este în bună stare și ambele au șosele cu poduri solide de trec mașinile de abur și automobilele peste cele văi, au ambele gări lângă sat și o gară intermediară în pădure. Minele vestite de

Pietrărie dela Perșani ale statului stau în părgăzire, ale bisericii gr. or. sunt arădate unui străin pe un preț derisoriu, ca să nu facă concurență una altora.

Șinca nouă afară de multa lemnărie ce avea la ușa satului și în dosul grădiniilor, mai este situată în centrul unei bogate regiuni miniere. Are în dealurile ei stătea bogății de ai compune un pomelnic întreg înșirându-le pe toate: granit, sienit, porfir, basalt, calcar compact, piatră de var, gresie pătrată, bună pentru sculptură și de construcții albă, verzuie și gălbuie, gramoache, iarăși calcar compact, care dă un var excelent și minunatul macadam pentru șosele, citat mai sus — apoi cărbuni de piatră (antracit liasic) aci și pe Bârșa Ferului la Zărnești, ocră de plumb, odinicărie exploatat — galenită, chalcopiris (aramă) argint ba și aur. Intre ele deci predomină rocile vulcanice cari dau bun material de construcție de tot felul și nu trebuie decât scoase din locul lor și transportate la gara din fața satului, și pe Valea Șincai nu era lucru greu de a înființa chiar un tramvai sau cale ferată sist. Deauville, până la gară, pentru a reduce din speșele de transport — și să dea vara și iarna pâine și esistență la 10—15 mii de oameni, în satele lor chiar.

(Va urma). Ion de pe Văcăreia.

Noua cameră română.

București, 25 Febr. n. 1914.

Cu balotagiile de Marti s-au sfârșit alegerile pentru Camera. Iată deputații aleși, după gruparea lor politică:

Liberali: V. Brătianu, Gr. Coandă, Iuliu Lecca, N. Enăscuș, I. Urșeanu, C. Alessiu, C. Ghani, C. Iarca, C. Rușaveanu, I. Roman, I. G. Popa, M. Orleanu, Zamfir Filotti, D. Atanasiu, N. Romanescu, Iulian Vrăbuleț, G. Văscu, N. G. Holban, N. Cișman, Titu Frumuseanu, C. Neamtu, C. Banu, C. Stere, At. Gheorghiu, Emil Costinescu, V. Gussi, D. Burlileanu, D. Ianide, G. Gărdureanu, Dr. L. Costinescu, Spiru Lălu, Al. Ilescu, I. Ilescu-Peret, V. Bibescu, N. Săveanu, A. Cristoff, V. Nicolau, At. Zamfirescu, Al. Tătaranu, Ion Agariu, D. Șuculescu, C. Sturdza, G. Morțun, Al. Anastasiu, Victor Antonescu, I. Procopiu, G. Șerban, St. Nistor, G. Dimopol, I. Pastia, I. G. Duca, Ștefan Filipescu, I. Th. Ghica, Paul Răduleț, M. Ferechide, I. G. Saita, Emil Petrescu, D. Keminger, Emil Rey, A. Șmelț, Ion Uile, N. Răutu, St. Perșeanu, P. Ioanitușcu, Justin Stănescu, C. N. Alimăneșteanu, Al. Ignat, Gr. Trancu, Ilie Călcăreșcu, Polizu Fragonțescu, Titu Andreescu, T. Isvoranu, Virgil Nicolaid, G. N. Pilat, C. Dinescu, D. R. Ralea, Gr. N. Iurjan, N. N. Secoleanu, G. Mărzescu, T. Vasiliu, X. Eracide, G. Constantache, Gr. Iamandi, Dr. Botescu, I. Th. Florescu, M. Macovei, L. Val mărăneșcu, N. A. Popovici, I. L. Florescu, I. Ionescu-Quintus, N. Nedelcovici, Iorgu Poenaru, I. Rădulescu, dr. E. Ian, C. Lupescu, Al. Mustea, Em. Maiea, Al. Ciocanel, Șt. C. Ioan, Virgil Mironescu, D. Băldrescu, Al. Bellu, L. C. Mihail, I. Hentescu, G. Dragu, I. Bontaș, M. Bali, Gr. Procopiu, Toni Ilescu, G. Angelescu, A. Mărinescu, S. Șandrea, Crăsteanu Isvoranu, dr. I. Mavrocorda, B. Spanu, dr. C. Angelescu, I. L. Stănesculeanu, St. Meitani, S. H. Ștefan, G. Meitani I. Mițescu, I. Florescu, Ion Truță, Dr. N. Lupu, D. Brezulescu, Marius Roges, M. Carp, Al. Simionescu, N. Filitti, C. C. Georgescu, C. Tuleanu, Ionescu-Boteni, Panait C. Ivăț, C. Niculescu-Fuzest, D. I. Nicolescu, G. Becescu-Silvan, Gr. Dragumir, N. Păcurare, I. I. Alexandrescu, T. Popescu, St. Teodorescu, Anghel Mihăilescu, I. Berindol, N. Bazilescu, G. Dianand, V. Săssu, C. Constantinescu, N. Moroianu, Em. Dan, E. Iefterie Ionescu, M. Berlescu, Anibal Teodorescu, Virgil Ulvianu, I. S. Ciupag, Em. Culoșu, C. Cernescu, Bogdan Ciomac, Radu Stăniian, Al. Culoșu, Gr. Demitrescu, I. Purcareanu, H. Bănescu, D. Pătrășcanu, G. Teodorin, N. Pascual, N. Petrescu, I. G. Săssu. În total 167.

Conservatori: P. P. Carp, C. C. Arion, M. G. Cantacuzine, D. Grăceanu, G. Știrbei, Luca Elefterescu, N. D. Ghica, Emil Juvara, Anibal Teleman. În total 9.

Cons-democrați: Take Ionescu, Dr. C. Istrati, P. Missir, Nestor Cincu, N. Titulescu, C. Ghelescu, V. Dimitropol, G. Zamfirescu, Sebastian Muzuli, Matei Botez. În total 10.

Naționaliști: N. Iorga, A. C. Cuza Total 2.

Independenți: C. Popovici, I. C. Popescu și N. Fleva. Total 3.

Din Telciu.

— În atențiunea P. S. Sale episcopului Hossu. —

— 20 Febr. c.

Senatul bisericesc din comuna Telciu (comitatul Bistrița-Năsăud) în ședința sa dela 22 Decembrie 1913 pătuns de dorul înaintării pe toate terenurile, au hotărât să roage pe P. S. Sa Hossu ca luând în considerație cele înșirate în protocolul luat cu acea ocaziune, în înțelegere cu credincioșii din comună, să ne trimită un păstör sufletesc, care să ne poată conduce așa după cum cer împrejurările unei comune funtașe ca a noastră.

Tot odată i s'a adus P. S. Sale la cunoștință, că bătrânul paroh Gregoriu Pop care numără 84 ani, din cauza sarcinii bătrânețelor nu mai poate conduce afacerile bisericești după cum să recere, iar administratorul dl. Valeriu Mureșan nu are timp de a să ocupe cu toate daraverile noastre.

Fruntașii acestei comune s'au năvuit din toate puterile, și cu mari greutăți au ridicat o biserică pompoasă care a costat două sute mii coroane. Suma necesară la edificare ne-a dat-o comuna politică Telciu din venitele pădurilor, cari ne aduc în tot anul suma de 46—47 mii coroane, că am primit acea sumă frumoasă din venitele pădurilor, meritul e al comitetului comunal în frunte cu notarul Iuliu Valea.

Ne-a rămas acum înfrumusețarea internă a bisericii, precum facerea iconostasului, amvonului și altor trebuițe. Spre scopul acesta tot notarul comunal cu 3 membrii din senatul bisericesc au cutreierat comuna întregă și au mai colectat prin subscrieri benevole suma de 8000 coroane dela credincioșii din parohie, cu toate, că în urma recitiei de tot stabe din cei doi ani de pe urmă poporul e în o stare grea.

Dar pentru a ne vedea biserica gata în ceea ce privește și înfrumusețarea internă ne lipsește încă suma de cel puțin 40 mii coroane. Din această sumă avem să plătim și o datorie contractată pentru clădirea bisericii în sumă de 16 mii cor. Pe lângă aceasta să mai recere votarea unei sume corăspunzătoare și pentru clădirea casei vicariale în Năsăud, care asemenea va costa vre-o sută de mii coroane. Din suma aceasta Telciu va trebui caprima comună grănițarească, să contribuie conform partii, ce primește anual din venitele pădurilor suma cea mai mare. Toate acestea se pot face pentru că este multă bunăvoință atât la comuna politică cât și la popor. Cumcă poporul e iubitor de biserică și dărnice, de ce să amintesc împrejurare? Îmbucurătoare alor 3 familii și anume: Au gustin Fehigian, Ion Teclan și Ștefan Mutu, cari au contribuit singuri cu suma de 2500 coroane pentru procurarea de clopot și pentru frunțar.

Pentru a duce la sfârșit bun toate acestea ne trebuie un conducător destoinic pe care punându-se în fruntea noastră cu predica în biserică, cu exemplu bun și o viață morala afară de biserică li asigurăm de izbăvire pe toate terenurile. Ni s'au spus, că la locurile competente bisericești să știu toate năcazurile și că se vor la e rași de lipsă pentru de a ni se reda pacea și liniștea sufletescă împărtășindu-ne aceste noastre cereri, dar și noi poporul cel mai aplicat de a jefii totul pentru ce-i sublim și bun până la extrem, spunem cu toată fracheta și sinceritatea, că pară atunci până când nu ni se va vindeca rana de care sângăram, nu mai facem nimic.

De încheiere amintesc, că reprezentanta comunei noastre în ședința sa dela 13 Februarie n'a fost aplicată a să dimite în pretractarea rugărei pentru votare ajutorului de bani în sfacerea clădirei casei vicariale din Năsăud, deși acea e recomandată și sprijinită și de P. S. Sa Episcopul din Gherla. Și pentru ce? Sa se întrebe administratorul parohiei de clasă primă Telciu.

Atragem din nou atențiunea autorităților competente bisericești și pe această cale asupra durerilor noastre și cerem sanarea lor până nu este prea târziu.

Un Telcian.

ȘTIRI.

— 13 Februarie 1914.

Bucuria „Românului”. Ziarul oficial al comitetului național — „Românul” — fără de a aștepta o clarificare din partea noastră care era evident, că are să urmeze, precum a și urmat, se grăbește să socotească că noi de fapt i-am dat d-lui Alex. Tahtale mandatul ca să ne reprezinte la sărbătorirea ziaristului Max. Grünberg. Și socoteala asta și-o întemeiază pe motivul, că — după

știerea d-lor — „correspondentul Gazetei la București nu e altcineva decât Alex. Tahtale”.

Fiindcă aceasta „socoteală” nu e nici decât loială, rugăm pe confrății dela Românul să facă o faptă într'adevăr loială: Să publice în întregime clarificările publicate sub titlul *Spre Știre* în nru' de ieri al ziarului nostru, cu atât mai vărtos, că însuși Tahtale desminte în ziarele din țară și într-o scrisoare trimisă nouă faptul, că dânsul s'ar fi prezentat la sărbătorirea lui Grünberg ca reprezentant al „Gazetei Transilvaniei”.

Și încă ceva: Noi le am dat confrăților dela „Românul” toate dovezile de confraternitate și bunăvoință.

Ei de ce-ar fi răspunzând la toate acestea cu vadite sentimente de răutate?

Operația reginei Elisabeta a României. Am anunțat că profesorul Landolt a operat alaltaeri pe M. S. regina României de o cataractă la ochiul stâng. Peste vre o 10 zile — după cum se anunță din București — suverana va fi operată și la ochiul drept.

Supușii austro-ungari din Siliștra și Dobrița. Legațiunea austro-ungară din București face cunoscut, printr-un comunicat, că județele Siliștra și Dobrița cad sub jurisdicțiunea consulatului imperial și regal din Constanța, în ce privește pe supușii austro-ungari.

Abuzuri grecești. Universul primește următoarea informație din Corița (Albania):

În satul Șipsea, din circumscripția Coriței, locuit exclusiv de români, autoritățile grecești cari ocupă provizoriu această regiune au sters inscripțiunile românești de pe frontispiciul bisericii și școlii, dând să înțeleagă populațiunei că în statul grecesc limba română nu este agreată. Locuitorii indignați de modul cum înțelege oficialitatea grecească să-și fie angajamentele, drept protestare au închis și școala și biserica, refuzând categoric de a întrona limba greacă în instituțiunile clădite și întreținute cu cheltuisa lor proprie. Cazul din Șipsea nu este izolat.

Sinuciderea unui copil. Alaltaeri s'a stins viața în Montecarlo, trăgându-și a glonte consulul belgian Dr. Godineau, care de 20 de ani reprezintă Belgia în Montecarlo.

Cordiana, inst. de cred și econ. În Fofeldera, cu capital soc. 120.000, fond de rez. 45000 depuneri 332.000 active 745000, a realizat anul trecut un profit de 16.700. În adunarea gen. de la 22 febr. a avut sub prezidiul d-lui pres. Josif Lissai, s'a reales în direcțiune dl. Alecsu Manuil, tuv. lopez; n. comit. de suprav. s'au ales dd.: A. Mihai, Ioan Popa, inv. p. Josif Coma inv. Pavel Manuil și George Pralea. Div. 9 K. Pentru scopuri filantropice s'au votat: 450 K. școlale com. Brașov; 30 K. Masa stud. Brașov; 30 K. Masa acad. A. Mureșanu-Cuj; K 20 pentru 10 abon. Bibl. A. soc. etc. (Adresa băncii: Ujegyház). — 1.

Uragane pustiitoare. Din Madrid se anunță: Pe întreaga întindere a Spaniei bântuie încă uragane îngrozitoare, cari au pricinuit și pricinuesc pagube coșoale. La Valența vântul a prăbușit coșeriful unui mare institut pentru spălarea hainelor, trântindu-l peste un grup de femei, dintre cari două au fost ucise, iar vre-o șapte greu rănite. Tot vântul a răsturnat turnul unei manșuri, care căzând peste o femeie, a ucis-o. Niște muncitori cari lucrau la un pod în Puortellane, au fost răpiți de vânt și aruncați în pământ cu atâta violență, încât unul dintre ei a murit pe loc, iar altul a fost rănit de moarte.

Convocare. Pe baza § 9 din statute, prin aceasta să convoacă adunarea generală a Reuniunii femeilor gr. or. române din Făgăraș și jur. ce se va ține: *Duminică în 8 Martie n. 1914* la 3 oare p. m. în localul băncii »Furnica» din Făgăraș cu următorul program: 1) Deschiderea adunării. 2) Raportul secretarului. 3) Raportul casierului. 4) Alegerea unei comisii pentru ce zburarea socotelelor. 5) Alegerea prezidenței pe durata de 2 ani. 6) Inserearea de membre noi și verificarea lor. 7) Închiderea adunării.

La această adunare generală sunt rugate a lua parte toate membrele fundatoare, pe viață și ajutoare, precum și toți binevoitorii și sprijinitorii acestor reuniuni.

Făgăraș, din ședința comitetului ținută la 10 Febr. 1914. Zoe Dr. Vasu m. p. vice-prezidentă. Mateiu C. Jiga m. p. secretar.

Principele de Wied — se anunță din Scutari, — după ce se va urca pe tron, va întreprinde prin întreagă Albania o

călătorie, cu caracter particular și cu scopul de a cunoaște persoanele marcante ale Albaniei.

După cum se anunță din Berlin, se pare că Essad-pașa nu este mulțumit, că noul domitor albanez a fost înzestrat de Puteri numai cu titlul de principe. Aceasta reese din faptul că Essad-pașa a intitulat pe principe cu titlul de rege; tot așa a făcut și cu ocazia vizitei deputațiunei la cumnatul principelui de Wied, principele Waldenburg, ca toate că acesta și soția lui i dădeau numai titlul de principe.

După o versiune, principele de Wied va purta numai la început titlul de principe al Albaniei, dar în anul 1915, cu cauza primei aniversări a urcării sale pe tron, va fi proclamat rege.

Scriptele cardinalului Rampolla — arse. După ce Curtea papală n-a putut ajunge la înțelegere cu moștenitorii cardinalului Rampolla, toate scriptele acestora au fost nimicite conform înțeleșului între Curtea papală și moștenitorii decedatului. Arderea acestor scripte s'a făcut alaltaeri în palatul Santa-Maria, de față fiind pe soanele oficiale.

Mâna neagră și buchetul alb. Un caz interesant s-a petrecut zilele acestea în Paris, lângă una din stațiunile tramvaiului subteran. O damă voalată, cu un buchet de flori albe în piept, s-a aruncat în brațele unei persoane, care aștepta lângă acea stațiune. În loc de străngeri dragostoase însă, dama s-a înghățat cu putere de domnul din chestie și l-a ținut locului până când au sosit câțiva poliștiști din apropiere, cari l-au luat apoi în primire.

Explicația acestui caz curios este următoarea: Capitalistul Lagny, primea de un timp, în continuu, scrisori de a menințare, semnate cu subscrierea »mâna neagră». În ultima scrisoare fusese amănită să trimită la stațiunea din chestie a subteranului 50.000 franci, căci în caz contrar va răzăna fără cele două fetițe ale sale. Ca semn de recunoaștere, răufăcătorii li scriseseră să trimită banii printr-o damă, care va purta în piept un buchet de flori albe. Lagny însă a predat această scrisoare poliției. Un polițist a îmbrăcat haine de damă și punându-și în piept buchetul cu flori albe, a jucat rolul doamnei care avea să ducă banii. Și-a reușit apucătura, căci houl a fost prins; poliția caută acum să-l afle și ortaci.

Târgul de vite în comuna Veneia de Jos (com. Făgăraș) va fi în 2 Martie, iar târgul slobod în 3 Martie a. c. stul nou.

Aviz. Un candidat de avocat cu practică aplicare momentana în celaria avocatului Dr. Octavia Cernă în Zărnești (Zărnești). — 4 —

Din Brașov și Țara-Bârsei.

Ședința consiliului comunal. Punctul cel mai de importanță din ordinea de zi discutată în ședința de ieri a orașului nostru a fost chestiunea căpitănului de poliție *Mihail Farkas*.

Pentru mai multe iregularități comise în cursul slujbei sale, d-l Farkas a fost pedepsit din partea comisiei de disciplină a comitetului Brașov la 1000 coroane și la replătirea sumei de 500 cor., pagube făcute în urma acelor iregularități.

Era vorba acum, ca orașul să ia la cunoștință această hotărâre a comisiei de disciplină, ori să facă apel pentru înapșirirea ei?

Consiliul, după o discuție mai îndelungată, a luat la cunoștință hotărârea menționată. Îndemnând la aceasta i-a dat consiliului mai ales faptul, că căpitănul Farkas și-a încalcat cererea pentru pensionare, ceace se va și întâmpla în scurtă vreme.

Necrolog. Cu adâncă durere vă facem cunoscut, că prea iubitul și scumpul nostru *Teodor Nicolau*, fost comerciant a încetat din viață Joi în 13 Februarie st. v. a. c. la orele 4 dimineața în etate de 90 ani, în urma unei scurte suferințe, fiind împărțit cu Sfintele Taine. Rămășițele pământești ale scumpului răposat se vor ridica din casele proprii (Str. Prunduului Nr. 8) și se vor depune spre vecinică odihnă în cimitirul bisericii gr. or. române Sf. Nicolae din loc. Sâmbătă în 15 Februarie v. 1914 la orele 3 p. m.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Brașov, în 13 Februarie v. 1914. Carolina T. Nicolau, soție, Teodor T. Nicolau, fiu, Victoria Rădulescu, Elena Russet, Agapia Vulcu, sice, Ioan Droș, protop., asos. consis. Agapia Droș. Dimitrie Burbea, Zoe Dr. Burbea, cumnași și cumnate. Agnea T. Nicolau, noră. Petru Rădulescu, Ioan Russet, Dimitrie Vulcu, gineri, precum și au

merosi nepoți, nepoate, strănepoți și strănepoate.

Adresăm familiilor intristate sincere condolențe.

Societatea »Ajutorul» a tinerimei române de pe coastă, Brașov-Schel invită la producțiunea teatrală-muzicală împreună cu dans, ce o va aranja Sâmbătă, în 15 (28) Februarie 1914. În sala otelului Central Nr. 1 din loc. Inceputul la 7 și jum. ore seara precis. Corurile se dirigează de d-nul *Nicolae Oancea*, Invățător. Prețul de intrare; de persoană 1.20 coroană; pe galerie 60 fileri. Venitul curat este destinat pentru scopul filantropic. Suprasolarii și oferte maritimose se primesc cu mulțumită și se vor chita pe cale ziaristică.

Programa: 1. D. G. Kiriac: »Plugar și otaș», cor mixt. 2. *Dialog*. 3. D. G. Kiriac: »Hora Uritic», cor mixt. 4. Teatru: »Tragește incurșăc», piesă populară în 2 act., de Demetriu Boșca, invățător. 5. Decia națiunea. 6. C. G. Porumbescu: »Cislic», cor bărbătesc cu soli.

Boată de vite. Nu se scrie: învinușe în comuna Sănuț Brașov și în Tobanul nou boată de goră și unghii între vitele corușe, și constatându-se mai multe cazuri, aceste comune au fost puse sub carantina. Trece-rea cu vite prin aceste comune este deci oprită, iar din Branul intră vite nu se vor mai mâna la targ, până când carantina nu va fi ridicată. Deace-menea nici nutreț din aceste comune nu se mai poate esporta sau importa. — Cor.

Cununie. Ana Jinga și Gheorghe Spătaru își vor celebra cununia Duminică, în 1 Martie n. în biserica Sf. Adormiri din Brașovul-vechiu.

Pentru masa studenților români au contribuit în memoria scumpului lor nepot Ioan Schiopu paroh, Crișab la masa studenților Moise și Maria Schiopu, București suma de 40 cor.

Primească marinimosii donatori sincerile noastre mulțămite. — Direct, șoalelor medii gr. or. rom. din Brașov.

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 26 Febr. (Prin telefon) Foile opoziționale de-aici în frunțe cu »Pesti Hrlap» continuă campania lor infamă. Mai nou spun că »artistul Avram» a stat de vorbă și în legătură cu mai mulți frunțași români, între alții cu Goga, Goldiș, cari i-ar fi dat bani.

Adevărul este, că imbeciliile de la »P. Hrlap» li confundă pe artistul Avram Teodorow» cu escrocul »Spiridonow» care a fost deținut la Brașov și apoi la Sibiu. În cercuri competente se crede că atentatorii au fost plătiți de anumite cercuri rusești să comite sub nume fals atentatul pentru ca astfel să zădărnicească în elegerea româno-maghiară. D. nii Mihali și Goldiș precum și episcopul Hossu protestează prin declarații în contra campaniei presei maghiare, care aduce pe Români în legătură cu atentatorii.

Dobrița, 26 Febr. După informațiunile luate de poliția de aici se constată, că femeia Bogarsky Catalin nu e implicată în atentat. Această femeie a fost acum doi ani angajată ca fată de bufet într-un local de aici. Din faziunile com-rsantului Batto de aici rezultă, că în zilele de 7—9 Ian. a. c. au petrecut în Dobrița doi artiști din România, cari între altele s'ar fi interesat și de palatul episcopului Miklossy.

Iasi, 26 Febr. Poliția de aici declară că indivizi cu numele Mandatescu și Avram nu există în acest oraș.

POSTA REDACȚIONELI

D-lui L. M. în B. Să leriți, în privința asta ne identifiăm perfect cu »Românul». Scrieți pentru Dzeu mai concis și nu cereți să publicăm toate »apartele, toate disursurile, cari ori cât ați s'arui, se adresează numai societății din loc. Astfel de raporte chibzătoare periculoase-nă numai intenția DVoastă, căci sm fi siliți să le aruncăm la coș fără de a li mai ceti.

Suntem înțeleși.

Proprietar:
Tip. A. Mureșanu: *Tranșee & Comp*
Redactor responsabil:
Ioan Brăteșcu.

„SILVANIA“

institut de credit și economii societ. pe acții în Șimleul-Silvaniei.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SILVANIA“, societate pe acții în virtutea §-lui 29 din statute să invite la

a XXVI-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șimleul-Silvaniei, la 12 Martie st. n. 1914 înainte de amezzi la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Exmiterea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul anual și al direcțiunii comitetului de supraveghere asupra calculului anual, al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului, precum și stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
3. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuița suma provăzută în §. 98 b. p.
4. Alegerea unui membru în direcțiune cu mandat de 1 an.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență, a plăților pentru membrii din direcțiune și comitetul de supraveghere și a adausului de plată pentru funcționari.
6. Eventuale propuneri.

Să atrege atențiunea domnilor acționari la dispoziția §-lui 23 din statute. În senzul căruia la adunarea generală au vot numai acei acționari, care cu cel puțin o jumătate de an mai înainte sunt trecuți în registrul acționariilor și ca atari au depus acțiunile la direcțiunea institutului, respective a sosit avizul despre depunerea la locurile desemnate prin direcțiune, eventual și documentele de plenipotență cu cel puțin o zi înainte de adunarea generală.

Pentru depunerea respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acest an s'au desemnat, respective sunt rugate toate instituturile care sunt membrii la „Solidaritatea“.

Acțiunile documentele de plenipotență și versatele despre depunerea acțiunilor la locurile mai sus desemnate, sunt a se prezenta la institut până în 11 Martie st. n. la 4 oare după amezzi

Șimleul-Silvaniei, la 27 Ianuarie 1914.

Direcțiunea institutului

AVERE		Bilanț la 31 Decembrie		DATORIE	
Cassa	8817-80			Capital	600000—
Bon în giro și la bănci	21197-78	30 015 58		Fond de rezervă	180802-04
Cambii de bancă	968303-10			Fond de pensiuie	40781-82
Cambii cu acoperire hip.	1160045-77	2.123348-87		Fond cultural	2718-34
Imprumuturi hipotecare		1.064310-87		Depuneri	1389228-89
„ pe oblig. cu cavenți		33 503-80		Reescont	1197866-76
Cont-curent		73.751-03		Imprumuturi hipotecare cedate	240411—
Efecte cu cuponi pendeanti		1.172265-26		Imprumut hipot. car	100000—
Realități		370.398-98		Efecte lombardate	792000—
Mobilier după amortisere		7.100—		Avansuri în cont Curent	150616—
Diverse avasuri		8.215—		Depozite de casă	10031-16
Magazin la filiala d'n Bucium		1-268—		Dividendă neridicată	1116 50
Interese anticipate:				Dare după interese la depuneri restante	2718 45
la Reescont	16312-80			Interese tranzitoare	68316 80
la Imprum. hip. cedate	8911-10	20 223 40		Profit curat	32197 98
		48.4400-74			4804400-74

CHELTUELI		Profit și Perdere.		VENIE	
Interese:		Interese:		dela Cambii de bancă	88150 66
la Depuneri	56989-74	de la Cambii cu acoperire hip. t.	96346-82	„ Imprumuturi hipotecare	70256-07
„ Reescont	104860-45	„ pe oblig. cu	2498-45	„ Cont-curent	8116-12
„ Imprum. hipot. cedate	19306-25	„ Efecte	55658-29	„ Efecte	55658-29
„ Efecte lombardate	49563 48	Spese:		Salare la funcționari, direcțiunii și comitetului de supraveghere	38265-25
„ Imprumut hipotecar	9612-50	Salare		Bani de cvartir	4675—
	240.332 42	Marce de prezentă	1490—	Spese curente, porto, etc.	8814 01
		Dări:		Dare directă și competență de timbru	16092-88
		Dare după interese la depuneri	5698 98	Profit curat	32.197-98
		la Mobilier	790—		353-219-95
		„ Pretenziuni neincasabile	4863.43		5655-43
		Profit curat			353-219-95

Șimleu, 31 Decembrie 1913.

A. Cosma, director executiv.

Pentru contabilitate: N. Munthiu, m. p. secretar.

DIRECȚIUNEA:

George Maior, m. p., Dr. George Papp, m. p., Vasile L. Pop, m. p., Grațian Flonta m. p.,
Dr. Victor Deleanu, m. p., Augustin Mărcuș, m. p., Augustin Vicaș, m. p.

Revăzut și aflat în ordine.

Șimleu, 21 Ianuarie 1914.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

F. Cocian, m. p., Iosif Diamand, m. p., Antoniu Băliban, m. p., Dr. Ioan Suciu, m. p.
Revăzut și aflat în ordine: Șimleu, la 28 Ianuarie 1914. Dominic Rațiu m. p. revizor expert al „Solidarității“.

„FORTUNA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII SOCIETATE PE ACȚII SUB LIQIDARE RODNA-VECHE.

Convocare.

P. T. acționari ai institutului de credit și economii „FORTUNA“ societate pe acții, sub liquidare, se invită prin aceasta la

Adunare generală

care se va ține în 28 Martie st. n. la 1 oara d. a. în localul institutului din Rodnaveche.—Ôradna.

Ordinea zilei:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
 2. Raportul liquidatorilor și dare de îndrumări în privința valorizării averii institutului și a încasării pretenziunilor.
 3. Stabilirea definitivă a bilanțelor pro 1911 și 1912.
 4. Stabilirea bilanțului pro 1913.
 5. Absolutoriul direcțiunii și a comitetului de supraveghere.
 6. Raportul direcțiunii despre starea averii societății cu ziua încetării direcțiunii și special raportul detaliat a direcțiunii despre averea imobilă a institutului și modul cum se administrează această avere.
 7. Raportul juriscunztilor despre starea proceselor și răfuiala detaliată a D'lor.
 8. Propuneri statuari.
- Dacă numărul acționarilor și al acțiunilor nu vor fi de ajuns pentru deciziuni valide, adunarea generală se va ține în 5 April a. m. la 9 oare în aceeași localitate.

Liquidatorii.

„PERSÁNYI HITELSZÖVETKEZET“

Convocare.

On. membrii ai societății de credit „Persányi hitelszövetkezet“ să invite la a

IV-a adunare generală,

ce se va ține Duminică în 2 (15) Martie 1914 în edificiul școlii confesionale gr. or. din Persány, la orele 1 p. m.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcțiunii, Raportul comitetului de supraveghere și bilanțul anului 1913.
2. Distribuirea profitului curat.

Direcțiunea.

Meghívó.

A „persányi hitelszövetkezet“ tagjai meghívotnak az 1914 évi Márczius 2/15-én a gör. kel. iskola tantermében d. u. 1 orakor tartandó

Rendes évi közgyűlésre.

TÁRGY:

1. Az igazgatóság rendes évi zárszámadása, az 1913 a felügyelő bizottság beszámolója.
2. Tiszta nyereség felhasználása.

Az igazgatóság.

Bilanț cu 31 Decembrie 1913.--Mérlegszámla 1913 dec. hó 31-én

Activa — Vagyon.		Pasiva — Teher.	
Casa — Pénztár	1583-70	Capital de cvote-Üzletr.	2660—
Escompt-Váltói kölcsön	55986 79	Depuner-Takarék betétek	41306-32
Mobilier — Felserelés	150—	Cont-curent-Folyó-számla	5987-16
Amortizare	—	Fond de rezervă — Tartalék alap.	2426-14
Leírás	10— 140—	Intereso transitori-Átmeneti kamatok.	586 51
Anticipațiuni — Előlegek	28—	Reescompt-Vizszeszámít.	4000—
		Profit curat-Tiszta nyer.	772-36
	57738 49		57738 49

Contul Profit și Perderi. — Nyereség és Veszteség-számla.

Spese — Kiadások.		Interese — Bevételek.	
Interese de depuneri — Betéti kamatok.	2756-01	Interese de escompt — Kamatok	3622-09
Interese de cont-curent-Folyó számlai kamatok	736 33	Provizioni-Jutalékok	763-32
Salare-Fizetések . 470—		Interese de întârziere — Késedelmi kamatok	1329-63
Spese de birou — Irodai költség.	238-46		
Posta-Posta dij . 3 30	711-76		
Contribuțiuni-Adók:			
Dare directă și arunc — Egyenes adó			
és pót adó . . 452-98			
10% dare de int-10% -os k. adó	275-60		
Amortizare — Leírás	10—		
Profit curat-Tiszta nyer.	772-36		
	5715-04		5715-04

Persány (Perșani) la 31 Decembrie 1913.

Pantilimon Nastea, mp. președinte-elnök.

Achim Roita, mp. cassar comp.

Direcțiunea: — Az igazgatóság:

Ioan I. Lup mp. George Streiche mp. George Mărincoiu mp. Moise F ngھی mp.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte. — Alulirott felügyelő bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

Persány (Perșani), la 31 Decembrie 1913.

Comitetul de supraveghere — A felügyelő bizottság:

Stan Nuțu mp. președ. Ioan Bica, mp. Ilie Iufu, mp. vice-președinte. Ion Iob. Langa mp. Nicolae Prescău mp. Iacob Roitka Pocimp mp. Irimie Cătoiu mp. Ion Iob. Stolchea mp. George Nuțu mp. Irimie Comărdicea mp.

AVIZ!

Am oncare a aduce la cunoștința On. public că mi-a sosit pentru

== Sesonul de toamnă ==
cele mai moderne stoffe și modelari.

Cu toată stima:

Gergely Sándor,
croitor de dame.

BRAȘOV, Târgul Inului 28